

تانک در خاورمیانه و خطر اورانیم ضعیف شده

گردآوری و ترجمه سعید خاوری نژاد

انتشارات دولتمرد

رشت، ۱۳۹۹

سرشناسه	: خاوری نژاد، سعید، ۱۳۶۲ - گردآورنده، مترجم
عنوان و نام پدیدآور	: تانک در خاورمیانه و خطر اورانیم ضعیف شده/ گردآوری و ترجمه سعید خاوری نژاد؛ ویراستار مریم پورصبائی.
مشخصات نشر	: رشت: انتشارات دولتمرد، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	: ۸۴ص. : مصور.
شابک	: 978-622-96280-6-5
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
موضوع	: تانک‌های جنگی -- خاورمیانه
موضوع	: Tanks (Military science) -- Middle East
موضوع	: اورانیم ضعیف شده -- خاورمیانه -- پیش‌بینی‌های ایمنی
موضوع	: Depleted uranium -- Middle East -- Safety measures
موضوع	: مهمات و تجهیزات جنگی
موضوع	: Ordnance
موضوع	: سلاح‌های هسته‌ای -- خاورمیانه
موضوع	: Nuclear weapons -- Middle East
موضوع	: خاورمیانه -- نیروهای مسلح
موضوع	: Middle East -- Armed forces
رده بندی کنگره	: UG۴۴۶/۵
رده بندی دیویی	: ۶۲۳/۷۴۷۵۲
شماره کتابشناسی ملی	: ۷۴۱۷۴۶۲
وضعیت رکورد	: فیپا

تانک در خاورمیانه و خطر اورانیم ضعیف شده

گردآوری و ترجمه: سعید خاوری نژاد

ویراستار: مریم پورصبائی

ناشر: دولتمرد

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۹

قیمت: ۲۰۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۶۲۸۰-۶-۵

تلفن: ۰۱۳-۳۳۵۸۴۶۴۵

همراه: ۰۹۱۱۲۴۸۵۹۶۷

وبسایت: www.dolatmardpub.ir

پست الکترونیک: info@dolatmardpub.ir

فهرست مطالب

۱	درخواست تقویت نیروهای زرهی در میدان نبرد مدرن خاورمیانه
۳	نوسازی نیروهای زرهی اعراب.....
۹	تهدید فزاینده مصر.....
۱۰	مسابقه تسلیحاتی با تجهیزات آمریکایی.....
۱۸	ورود مرکاوا.....
۲۶	چالش های پیش روی اسرائیل.....
۳۱	جایگزین کردن آبرامز در اسرائیل؟.....
۳۶	مشکل فزاینده بودجه اسرائیل.....
۳۷	آینده نامعلوم مرکاوا.....
۳۹	نتیجه گیری.....
۴۱	ارجاعات.....
۴۷	اورانیم ضعیف شده: بحث اخلاقی گلوله نقره ای
۴۷	مقدمه و چکیده.....
۴۹	اورانیم ضعیف شده چیست؟.....
۵۱	کاربردهای جدید اورانیم ضعیف شده.....
۵۵	مصادیق استفاده از مهمات محتوی اورانیم ضعیف شده در دوران اخیر.....
۵۵	مورد اول: عراق (جنگ خلیج فارس).....
۶۰	مورد دوم: بالکان (منازعات بوسنی و کوزوو).....
۶۳	تجزیه و تحلیل اخلاقی.....
۶۳	موافقان و مخالفان مهمات محتوی اورانیم ضعیف شده.....
۶۸	مسائل حرفه ای.....

مسائل قانونی.....	۶۹
مسائل و دیدگاه های اخلاقی - فلسفی.....	۷۰
خطرکنندگان.....	۷۴
اقدامات قابل انجام.....	۷۶
اقدام ممکن اول: اجازه استفاده کامل از مهمات محتوی اورانیم ضعیف شده.....	۷۷
اقدام ممکن دوم: ممنوعیت استفاده از مهمات محتوی اورانیم ضعیف شده.....	۷۷
اقدام ممکن سوم: محدودیت استفاده از مهمات محتوی اورانیم ضعیف شده یا	
توقف استفاده از آن تا زمان انجام تجسس و تحقیقات بیشتر.....	۷۸
نظر نهایی و نتیجه گیری.....	۷۹
ارجاعات.....	۸۰

درخواست تقویت نیروهای زرهی در میادین نبرد مدرن خاورمیانه

رند فیشبین

مدت زیادی است که تانک از اجزای مهم نبرد در خاورمیانه به حساب می آید. این وسیله در خلال جنگ جهانی دوم در نبرد شمال آفریقا و سپس جنگ های مهم میان اسرائیل و همسایگان عرب آن پس از اعلامیه استقلال آن در ۱۹۴۸ به طور برجسته ای مطرح شد. حتی امروزه نیز تانک های اصلی میدان نبرد^۱ هستند که در مرز لبنان به مراقبت و همچنین حمایت از گشتی های پیاده اسرائیلی در قلمروی فلسطینیان می پردازند. تانک در دکترین جنگی کشورهای عرب دارای نقشی مرکزی بوده و به عنوان جنگ افزاری انتخاب شده که فرماندهان از آن به منظور تصرف و حفظ مواضع زمینی در تمامی شرایط میادین نبرد استفاده می کنند. اما هنوز علی رغم این سوابق و خدمات برجسته، در مجامع نظامی افرادی وجود دارند که ادعا می کنند دوران تانک ها به سرعت در حال به پایان رسیدن است. آن ها با اشاره به توسعه و پیشرفت فناوری موشک های ضد تانک هدایت شونده^۲، انواع بسته های انفجاری بهبود یافته^۳، مین های ضد زره^۴، دقیق تر شدن پشتیبانی هوایی نزدیک^۵ و گسترش یافتن سامانه های بدون سرنشین اعلام می کنند که در حوزه نبردهای زمینی یک انقلاب جهانی

-
1. Main Battle Tanks
 2. Anti-Tank Guided Missiles (ATGMs)
 3. Improvised Explosive Devices (IEDs)
 4. anti armor mines
 5. close air support

در حال شکل گیری است. بسیاری از افراد این را به معنای تغییری تدریجی از تسلیحات بزرگ و سنگین که اغلب بخش اعظم جنگ افزارهای مدرن را تشکیل داده به سوی خودروهای سریع و کم وزن تر تعبیر کرده اند. طبق گفته طراحان، چیزی که این تسلیحات جدید در زمینه قدرت آتش و حفاظت کم دارند با قابلیت استتار، برد عملیاتی و انعطاف پذیری بیشتر آن ها جبران می شود. در حال حاضر حتی وزارت دفاع انگلستان [مرکز اولین تانک ها] نیز در حال بررسی جایگاه تانک در سازمان نیروهای نظامی می باشد. این وزارتخانه با کاستن بودجه در صدد انتقال تمرکز از تسلیحات زرهی متعارف به سمت سلاح های چند منظوره و دارای قابلیت استقرار سریع و سامانه های دیدبانی و نظارتی بهبود یافته است. طبق گزارش اخیری که انتشار یافته این امر می تواند به معنای انحلال دو هنگ^۱ زرهی و نزدیک به یک سوم تانک های سنگین موجود در این کشور [حدود ۱۲۰ دستگاه تانک چلنجر-۲]^۲ در طول سال های پیش رو باشد.^(۱) نکاتی که امروزه در افغانستان و عراق توسط نیروهای ائتلاف آموخته می شود نیز حاکی از تأثیرات مهمی است که طراحان نظامی را مجبور به ارزیابی جایگاه تانک ها می کند. خودروهای زرهی سنگین در روزهای اولیه در هر دو جنگ [افغانستان و عراق] نقشی انتقاد برانگیز ایفاء کردند. اما از زمانی که عملیات های نیروهای ائتلاف به امور نظارتی و کنترلی در سطح شهرها تغییر یافت استفاده از تانک ها تا حد ابزاری به منظور برقراری آرامش و کنترل فضای شهری کاهش یافت. این امر زمانی تغییر کرد که نبردهای گسترده به طور مجدد در بهار ۲۰۰۴ در گوشه و کنار مراکز سنی نشین عراقی نظیر فلوجه و الرمادی صورت گرفت. بنابراین فرماندهان، خودروهای رزمی سبک و ناامن تر خود را ترک کرده و برای ایمنی، دوباره به تانک های سنگین رو آوردند.^(۲)

از آن جایی که فناوری این امکان را فراهم نموده تا قابلیت تخریب گسترده تر در ابعاد کوچک تر قابل حمل توسط نفر تولید شود، این امر بی تردید موجب افزایش آسیب پذیری خودروهای زرهی سنگین می شود. اما هنوز یک واقعیت اساسی در ارتباط با امر دفاع در

1. regiment: در آمریکا هنگ و در ارتش انگلستان گردان

2. Challenger-2

درخواست تقویت نیروهای زرهی در میداين نبرد مدرن خاورميانه ■ ۳

میداین نبرد تغییر نکرده و برعکس، افزایش آن نیز مفیدتر است. در این دوران جدید و مرگبارتر تسلیحات نامتقارن، سازگاری و نوآوری در حوزه فناوری به منظور بقای تانک ها حیاتی است. اما تنها سرمایه گذاری به میزان هنگفت است که این سیر تکاملی را ممکن می کند. تانک های شناخته شده در جدال به منظور کسب امتیازات گسترده می توانند یکی از اولین تلفات یا بزرگ ترین دست آورد میداین نبرد مدرن باشند. به طور حتم، شنزارها و شهرهای خاورمیانه جایی خواهد بود که در مورد تانک ها داوری می شود.

نوسازی نیروهای زرهی اعراب

در حالی که برخی از استراتژیست های نظامی غربی پایان دوران تانک ها را پیش بینی می کنند، اما نشانه های زیادی از به وقوع پیوستن این امر در میان کشورهای عرب مشاهده نمی شود. کشورهای نظیر مصر، عربستان سعودی، کویت و اردن بیش از یک دهه است که ناوگان زرهی خود را به شدت نوسازی می کنند. آن ها به منظور به دست آوردن تانک های جدید و پیشرفته میلیارد ها دلار به سازندگان آمریکایی و اروپایی پرداخت کرده و همچنین با صرف میلیون ها دلار دیگر به نوسازی و ارتقای تجهیزات قدیمی روسی خود با فناوری غربی مبادرت ورزیده اند. ارتقای سطح آموزش، نگهداری، کنترل و فرماندهی^۱ و همچنین تاکتیک های نبردهای هوایی و زمینی به نیروهای زرهی عرب قابلیت داده که در گذشته فاقد آن بودند. این مسأله به طور خاص در مورد مصر صدق می کند که قدرت تخریب و محافظت از تانک های خود را به صورت قابل توجهی افزایش داده است. اینک نیروهای زرهی مصر پس از سال ها ضعف در حوزه فناوری در حال تبدیل شدن به یک تهدید بزرگ در حال ظهور در برابر امنیت اسرائیل می باشند. امروزه تعداد تانک های سنگین اسرائیل در مقایسه با همسایگان عرب آن ۱/۰ تا ۲/۳ برابر بیشتر است. تعداد تانک های اعراب در سال ۲۰۰۳ با پیشقدمی کشورهای زیر افزایش یافت و این آمار در میان کشورهای سوریه به ۳۷۰۰، مصر ۳۰۰۰، اردن ۹۹۰، عربستان سعودی ۷۵۰ و لبنان ۲۸۰ دستگاه رسید.

۴ ■ تانک در خاورمیانه و خطر اورانیوم ضعیف شده

تانک روسی T-72 (بالا) و تانک روسی T-80 (پایین)

درخواست تقویت نیروهای زرهی در میداین نبرد مدرن خاورمیانه ■ ۵

بنابراین نیروهای زرهی اسرائیل با تعداد تخمینی ۳۹۰۰ دستگاه تانک در هر نبرد زمینی احتمالی در آینده باید با یک نیروی مختلط عرب روبرو شوند که از ۸۷۲۰ دستگاه تانک برخوردار است. البته بسیاری از این ها شامل تانک های قدیمی تر T-55، T-62 و T-72 روسی هستند که به عنوان مثال، بدنه اصلی نیروهای زرهی کشور سوریه را تشکیل می دهند و بنابراین دولت های مربوطه در صدد تعویض این تانک ها با نمونه های جدیدتر خواهند بود. اینک دمشق در حال ارتقای ارتش خود با تانک T-80 روسی است.

پادشاهی هاشمی^۱ اردن در صدد اجرای برنامه ای به منظور اضافه کردن ۱۰۰ دستگاه تانک به تعداد ۲۲۸ دستگاه تانک موجود در ناوگان چلنجر-۱ انگلیسی خود می باشد. لوله^۲ توپ^۳ آن با یک لوله ۱۲۰ میلی متری بدون خان^۴ L11 ساخت شرکت سوئسی روگا^۵ تعویض خواهد شد.^(۳) این توپ جدید، تانک الحسین [نام چلنجر-۱ در اردن] را قادر به شلیک مهمات دارای اورانیم ضعیف شده^۶ خواهد کرد. همچنین این تغییرات قدرت آتش تانک را به طرز قابل توجهی افزایش داده و دقت هدف گیری، برد و قابلیت تخریب آن را که تا امروز فاقد آن بوده افزایش می دهد.

در حال حاضر این تغییرات شامل ناوگان تانک های آمریکایی M60 ارتش پادشاهی اردن نیز می شود. اردن با همکاری سه شرکت ریتون^۷، روگا و همچنین دفتر طراحی و توسعه ملک عبدالله^۸ در حال ارتقای ۱۰۰ دستگاه تانک M60A1 و M60A3 با سامانه کنترل آتش یکپارچه سطح یک فینیکس^۹ می باشد. طبق گفته شرکت روگا، سامانه فینیکس [ققنوس] تانک را دارای قابلیت های نسل دوم سامانه نظارتی مادون قرمز^{۱۰}، فاصله یابی لیزری

1. Hashemite kingdom

2. barrel

3. gun

4. smoothbore

5. RUAG Land Systems of Switzerland

6. Depleted Uranium (DU)

7. Raytheon Technical Services Company LLC (RTSC)

8. King Abdullah Design and Development Bureau (KADDB)

9. Phoenix Level 1 Integrated Fire Control System (IFCS)

10. Forward-Looking Infrared (FLIR):

دستگاهی که با حسگرهای الکترواپتیکی خود امواج الکترومغناطیسی را به سیگنال های الکتریکی تبدیل می کند.

۶ ■ تانک در خاورمیانه و خطر اورانیم ضعیف شده

بی خطر، کنترل و محاسبه رایانه ای عملیات شلیک توسط توپ مستحکم و هماهنگ و در نهایت، دستگاه دید^۱ فرمانده می کند.

این تانک ها با این اصلاحات دارای توان شلیک در حین حرکت خواهند شد.^(۴) همچنین ارتقای توپ ۱۰۵ میلی متری به توپ فشرده^۲ ۱۲۰ میلی متری، تانک های سری M60 اردن را به سطح استانداردهای موجود در ناتو می رساند. در آوریل ۲۰۰۴ قرارداد نهایی به ارزش ۶۴/۸ میلیون دلار بین پادشاهی اردن و شرکت ریتیون بسته شد که طی آن تانک های M60 به سامانه فینیکس ارتقاء داده می شوند. طبق اعلام ریتیون این ارتقاء با تقویت قابلیت شلیک و همچنین نشانه گیری درست اهداف متحرک موجب بهتر شدن سامانه کنترل آتش و محافظت تانک می شود.^(۵)

تانک بریتانیایی چلنجر-۱ که در ارتش پادشاهی اردن، الحسین نامیده می شود.

-
1. sight system
 2. Compact Tank Gun (CTG)

درخواست تقویت نیروهای زرهی در میداین نبرد مدرن خاورمیانه ■ ۷

ممکن است پادشاهی عربستان سعودی نیز با ارتقای تانک های M60A3 خود به سامانه فینیکس راه اردن را دنبال نماید. این تغییرات نه تنها شامل تعویض توپ ۱۰۵ میلی متری با مدل ۱۲۰ بدون خان روگا می شود بلکه سامانه حفاظت زرهی تانک را نیز دربرمی گیرد. طبق خبرها، مقامات سعودی در حال مذاکره با دفتر طراحی و توسعه ملک عبدالله اردن بر سر امکان ارتقای تانک های M60 خود به سامانه فینیکس بودند. همچنین بحث ارتقای موتور آن ها به مدل AVDS 1790-6 شرکت جنرال داینمیکس^۱ به قدرت ۹۵۰ اسب بخار مطرح شد. این مسأله در حالی موجب افزایش برد و عملکرد تانک های M60 سعودی می شود که به علاوه ایشان را قادر می سازد تانک را با افزایش وزن توپ و برجک هماهنگ کنند. به تازگی، نیروهای زمینی سلطنتی سعودی^۲ در حدود ۱۵۰ دستگاه تانک M60A3 را به همراه ۳۱۵ دستگاه آبرامز M1A2^۳ به صورت TTS در آورده است.^(۶)

تانک M60

-
1. General Dynamics (GD)
 2. Saudi Royal Land Forces
 3. Abrams M1A2

جمهوری اسلامی ایران نیز اگرچه عربی نیست، اما از تعداد تقریبی ۱۵۰۰ دستگاه تانک برخوردار است. طراحان نظامی اسرائیلی به خوبی می دانند که ممکن است روزی نیروهای نظامی این کشور نیز در کنار سایر ارتش های عربی در مقابل اسرائیل به جنگ بپردازند. ایران و مصر از اواخر سال ۲۰۰۳ به انجام یک سری گفتگوهای راهبردی پرداختند که می توانست نشانه ای از ظهور انطباق سیاسی جدیدی در منطقه خاورمیانه باشد. دیدار در سطح ریاست جمهوری میان این دو کشور برای اولین بار پس از قطع رابطه ایران با مصر پس از امضای قرارداد صلح [کمپ دیوید]^۱ با اسرائیل در ۱۹۷۹ شکل گرفت. رهبران مذهبی ایران از زمان به قدرت رسیدن خود همراه بیشترین مخالفت ها را با نفوذ آمریکا و اسرائیل در منطقه نشان داده اند. تهران همچنان به صورت متحد نزدیک سوریه باقی مانده و به همراه دمشق به تجهیز تسلیحاتی چریک های حزب الله^۲ لبنان می پردازد که از پایگاه های خود در داخل لبنان به اسرائیل حمله می کنند.

تانک ایرانی ذوالفقار

1. Camp David:

در زمان انور سادات [Anwar Sadat] و مناحیم بگین [Menachem Begin] که در آن دوران موجب منزوی شدن مصر در خاورمیانه گردید.

2. Hezbollah

ایران در دهه ۹۰ میلادی به اسرائیل و مصر پیوسته و جزو سه کشور خاورمیانه ای شد که قادر به تولید خودروهایی زرهی مورد نیاز خود می باشند. تانک سبک ذوالفقار به تجارب تانک های موجود در گروه مخالفان اورشلیم اضافه می کند. این تانک دارای سامانه هدفگیری هدایت شونده لیزری بوده و در مقایسه با نمونه های قدیمی تر به سبکی و قدرت مانوردهی بالا مشهور می باشد.^(۷)

طراحان نظامی اسرائیل باید در هنگام طراحی نیازهای دفاعی آینده کشور خود دامنه قابلیت هایی که می تواند علیه آن ها مورد استفاده قرار گیرد را در نظر داشته باشند. خطر واقعی برای اسرائیل فعالیت های نظامی و ارتقای توان نیروهای نظامی ایران در خلال سال های اخیر و همچنین قابلیت فزاینده مسلح شدن و نقل و انتقال تسلیحات غیرمتعارف^۱ می باشد.

تهدید فزاینده مصر

مصر با دارا بودن ۴۲۰ هزار سرباز دارای یکی از بزرگ ترین و حرفه ای ترین ارتش های دائمی خاورمیانه است. مجهز بودن آن به برخی از پیشرفته ترین تسلیحات منطقه، این کشور را در میان کشورهای عرب به مهم ترین تهدید پیش روی اسرائیل تبدیل می کند و این تهدید به واسطه دنبال نمودن برنامه های ارتقای تسلیحاتی بلند پروازانه بی سابقه ای در تاریخ مصر، در حال گسترش است. تسلیحات زرهی سنگین و تجهیزات نابود کننده همین تسلیحات از اجزای اصلی آرایش نظامی تهاجمی جدید مصر به حساب می آید. به عنوان مثال، اینک تانک آمریکایی آبرامز M1A1 در مرکز نیروهای زرهی مصر حضور دارد. این کشور از سال ۱۹۸۸ پیرو ساخت کارخانه مونتاژ تانک در منطقه حلوان در نزدیکی قاهره این تانک را با راهبرد نظامی خود هماهنگ نمود که این برنامه به ارزش حدود ۱ میلیارد دلار، تا حد زیادی با کمک خارجی آمریکا راه اندازی شد. تانک آبرامز M1A1 در حال حاضر تحت لیسانس توافقنامه تولید مشترک با شرکت جنرال داینمیکس در مصر تولید می شود. حدود ۶۰ درصد از اجزای این تانک ها توسط این شرکت در آمریکا ساخته و سپس

به منظور مونتاژ و آزمایش به مصر فرستاده می شوند و شرکت های داخلی مصری نیز وظیفه ساخت ۴۰ درصد باقی مانده تانک ها را به عهده می گیرند. کارخانه تانک حلوان در مدت بیش از یک دهه به گسترش شبکه پهناوری از شرکت های داخلی پرداخته که قادر به ساخت بسیاری از قطعات مورد نیاز به منظور تعمیر ناوگان زرهی این کشور می باشند و این مسأله به دلیل تقویت مبنای تولید نظامی به طور قابل توجهی منجر به افزایش میزان آمادگی ارتش مصر می گردد. اینک سازمان ملی تولیدات نظامی^۱ مصر سرپرستی ۱۶ مجتمع صنعتی را به عهده دارد.^(۸)

قاهره پیرو آغاز ساخت ۵۵۵ نمونه اولیه از این تانک در ۱۹۹۱ اجازه سفارشات جدید را صادر نمود. آخرین مورد در اکتبر ۲۰۰۳ سفارش داده شد که پنتاگون با فرستادن تجهیزات ۱۲۵ دستگاه تانک M1A1 به ارزش ۹۲۰ میلیون دلار موافقت کرد که این طرح شامل سری کامل قطعات یدکی و سامانه های آموزشی نیز می شد.^(۹) در نهایت، تعداد تانک های آمریکایی آبرامز موجود در زرادخانه مصر با این برنامه به ۸۸۰ دستگاه رسید. این برنامه ها شامل تولید ۱۵۰۰ دستگاه تانک آبرامز M1A1 و به خدمت گرفتن آن ها در ارتش بود. همچنین مصر امیدوار است موجودی تانک های روسی خود را تعویض کند. در این اثناء ارتش در حال مطالعه بر روی امکان ارتقای ۶۰۰ دستگاه تانک T-62 خود با یک موتور جدید و نیرومندتر می باشد و نمونه ای که بدین منظور مورد توجه است موتور دیزل SACM V8X-1500 استفاده شده در تانک فرانسوی لکلرک^۲ به قدرت ۱۵۰۰ اسب بخار می باشد.^(۱۰) اما تانک های قدیمی تر T-55 مصری در انبارها باقی می ماندند.

مسابقه تسلیحاتی با تجهیزات آمریکایی

واشنگتن مایل است جایگاه خود را در مقام اولین تأمین کننده تسلیحات برای خاورمیانه تثبیت کند، اما در مورد صادرات تسلیحات پیشرفته به منطقه اندکی مخالفت می کند. مصر در خلال سال های اخیر یکی از بزرگ ترین خریداران بوده که به خرید طیف گسترده ای

1. National Organization for Military Production

2. Leclerc

از جنگ افزارها از قبیل انواع موشک ها، کشتی های جنگی، تجهیزات توپخانه، هواپیماهای جنگنده و شناسایی، هواپیماهای بدون سرنشین و مهمات پرداخته و تانک ها نیز از این مجموعه مستثنی نمی باشند. وزارت دفاع [ایالات متحده] در سال ۲۰۰۳ در یک حرکت غافلگیر کننده اطلاع داد که به متحدان خود در خاورمیانه این اجازه را خواهد داد که تانک های M1A1 خود را به M1A2 ارتقاء دهند. این حرکت به طور هیجان انگیزی هم موجب افزایش قدرت تخریب و هم ارتقای قدرت حفاظت تانک های آبرامز [مشتریان] می شد و قابلیت هایی به آن ها می داد که با تانک های موجود در ارتش آمریکا قابل مقایسه است. کشورهای خاورمیانه ای که به تازگی از تانک های M1A2 استفاده کرده اند شامل کویت با ۲۱۸ و عربستان سعودی با ۳۱۵ دستگاه تانک می باشد. واشنگتن با تصویب قراردادی به ارزش ۲۶ میلیون دلار میان شرکت جنرال داینمیکس و مصر موافقت کرد که طبق آن ۱۴ دستگاه از تانک های آبرامز مصری به M1A2 ارتقاء داده می شد.^(۱۱) در عملیات توفات صحرا^۱ در ۱۹۹۱ که تنها به تانک های T-72 روسی محدود نمی شد تانک M1A1 نقش بسیار مؤثری ایفا نمود و قادر بود با شلیک خود در زره آن ها [T-72] نفوذ کند.

تانک M1A1 آمریکایی که در اینک در ارتش مصر نیز در حال خدمت است.

در حقیقت بیشتر تانک های عراقی، خارج از برد شلیک^۱ خود با آمریکایی ها درگیر می شدند و تانک های آبرامز آن ها را با استفاده از گلوله های ضد زره پره دار با قالب جدا شونده رسام^۲ مدل M829A1 از فاصله ۳ تا ۳/۵ کیلومتری منهدم می کردند.

مسأله ارتقای تانک ها به M1A2 برای مصر که مایل به کاهش فاصله فنی خود با اسرائیل است، جذاب بوده و مصر نزدیک به ربع قرن پس از امضای پیمان صلح بین این دو کشور به طور مجدد به دنبال برابری راهبردی با اسرائیل رفته است. ارتشبد^۳ حسین طنطاوی^۴ رئیس ستاد ارتش مصر گفت که کشورش نه تنها در پی افزایش تأثیرگذاری نیروهای هوایی، زمینی و دریایی خود است بلکه تلاش می کند تا آن ها را به قدرت برتر تبدیل کند. در آگوست ۲۰۰۱ درست یک ماه پیش از حملات تروریستی به شهرهای نیویورک و واشنگتن یک مقام بلندپایه مصری تهدید کرد اگر اسرائیل به اشغال مجدد سرزمین های فلسطینی بپردازد مصر نیروهای زرهی تحت فرمان ارتش سوم خود را به شبه جزیره سینا اعزام خواهد کرد.^(۱۲) چنین صحبتی موجب کاهش سرعت انتقال تجهیزات نظامی آمریکایی به مصر نشد و در حقیقت این روند همان طور که واشنگتن به عنوان تهیه کننده تسلیحات خاورمیانه انتخاب شده، در سال های اخیر در حال افزایش می باشد. بنابراین قابل درک است که سیاستگذاران اسرائیل به طور فزاینده نگران این امر باشند که ایالات متحده در حال فراموش کردن تعهد تاریخی خود به تضمین کیفیت قدرت نظامی اسرائیل در برابر هر گونه اتحاد دشمنان آن می باشد. زیرا تعهدی وجود دارد که در زمان مدیریت پی در پی هر دو گروه جمهوری خواهان و دموکرات ها در دو دهه گذشته به طور مکرر مورد تصدیق قرار گرفته است.

اما این امور به جای قدرتمند کردن اسرائیل موجب می شود این کشور تضعیف شده، اقتصاد آن از منابع جنگی خالی شود و ارتش آن مجبور شود به ساخت سلاح های جدید و داشتن ذهنیت دائمی راه حل جنگی توسط تسلیحاتی روی آورد که متحد اصلی اسرائیل تأمین می کند. نگرانی اسرائیل در فوریه ۲۰۰۲ هنگامی افزایش یافت که قاهره اعلام کرد

1. firing range

2. Armor Piercing Fin Stabilized Discarding Sabot-Tracer (APFSDS-T)

3. marshal

4. Hussein Tantawi

مصر روابط دفاعی خود با واشنگتن را دیگر در ارتباط با پیمان صلح مصر و اسرائیل در نظر نخواهد گرفت.^(۱۳) دولت بوش به جای محکوم کردن گسترده این تغییر سیاست، به واسطه موافقت با فروش ۵۳ موشک ضد کشتی هدایت شونده ماهواره ای هارپون بلاک-۲^۱ به مصر پاداش داد. این سامانه پیشرفته می تواند مانند موشک های کروزر^۲ اهداف زمینی و دریایی خود را به دقت مورد اصابت قرار دهد. شاول موفاز^۳ وزیر دفاع [اسبق] اسرائیل در پاسخ به ارتقای گسترده توان رزمی مصر به روزنامه [عبری زبان] معاریو^۴ گفت:

«ما با نگرانی قدرتمند شدن مصر را مشاهده می کنیم و می پرسیم این کار به چه منظوری انجام می شود؟ ما که در نهایت با مصر به صلح رسیده ایم و من کشوری را نمی بینم که آن ها را تهدید کند. ممکن است واقعیتی جدید موجب شود در سال های اخیر رهبری متفاوتی در مصر بر سر کار آمده و نحوه ارتباط آن ها را با اسرائیل عوض کند.»^(۱۴)

در حقیقت، وضعیت امروز مصر بسیار شبیه به اوضاع روزهای آخر سلطنت شاه در ایران شده است. بی ثباتی سیاسی فزاینده کشور، فقدان یک برنامه مشخص برای موفقیت و افزایش قدرت اسلام رادیکال به آسانی توانست کشور را دچار هرج و مرج کند و نتیجه آن شد که ناگهان [در ایران] مقادیر زیادی تسلیحات قدرتمند به دست افرادی بیفتد که متعهد به نابودی اسرائیل و تخریب منافع ایالات متحده آمریکا در منطقه خاورمیانه بودند.

واشنگتن از سال ۱۹۸۱ با حمایت از تمرین نظامی ستاره درخشان^۵ [که سالی دو بار برگزار می شود] به طور گسترده ای در کارایی عملیاتی نیروهای مسلح مصر اثر گذاشته است. برنامه های زرهی و ضد زرهی در این آموزش ها همواره به طور برجسته مورد توجه قرار گرفته و در سال های اخیر نیروهای دشمن [فرضی] مورد استفاده در این تمرین ها به تقلید از مدل ارتش عراق طراحی شده است. در آخرین تمرین ستاره درخشان، ۵۸ هزار سرباز آمریکایی، فرانسوی، انگلیسی و چند کشور از حاشیه خلیج فارس برای انجام تمرین

1. Harpoon Block II
2. cruise missiles
3. Shaul Mofaz
4. Ma'ariv
5. Bright Star

نظامی و به اشتراک گذاشتن اطلاعات به مدت یک ماه در مصر حضور داشتند. این فعالیت به نیروهای مسلح مصر اجازه داده دکتترین عملیاتی خود را بهبود دهند و در حقیقت به طور غیر مستقیم از بسیاری از درس های دشوار آموخته شده از نبردهای نظامی با اسرائیل منتفع گردند.

اگرچه اسرائیل و آمریکا به همکاری نزدیک در تمامی سطوح نظامی ادامه می دهند، اما واقعیتی که باقی می ماند عبارت است از عدم توان اسرائیل در کنترل کاری که مقامات آمریکایی با دستاوردهای ناشی از مشاهدات و زیرکی خود در طول تمرین های مشترک با ارتش اسرائیل انجام می دهند. یووال اشتاینیتس^۱، رئیس [اسبق] کمیته امور خارجه و دفاعی کنست^۲ یکی از صریح ترین منتقدان اسرائیلی مسأله ارتقای توان نظامی مصر است که در گزارشی این گونه اشاره کرده است:

«دهه گذشته شاهد رشد به کلی آشکار هزینه های نظامی مصر، گذشته از کمک های سالیانه ایالات متحده به این کشور فقیر بوده است... مصر [از پیمان کمپ دیوید] تا زمان حاضر، از آمریکا بیش از ۳۰ [برخی منابع ۶۰] میلیارد دلار کمک نظامی دریافت کرده است. اسرائیل نیز در طول ۲۲ سال گذشته کمی بیش از این مبلغ دریافت نموده است، اما ما مجبور بوده ایم بخش اعظم آن را به منظور نبرد خرج کنیم».^(۱۵)

آمریکا در زمینه سامانه های زرهی و تجهیزات مورد نیاز به منظور حمایت از عملیات های زرهی تهاجمی، برای مصر مفید بوده است. واشنگتن در سال ۲۰۰۳ طی قراردادی به ارزش ۵۴ میلیون دلار با فروش ۱۰۰۴۰ گلوله غیر استاندارد ضد زره پره دار با قابل جدا شونده رسام به مصر موافقت کرد.^(۱۶) این گلوله های پیشرفته تنگستنی^۳ با سامانه هدفگیری بهبود یافته تانک M1A2 هماهنگ بوده و به طور قابل توجهی قدرت تخریب این تانک آمریکایی را افزایش می دهد.

1. Yuval Steinitz

2. Knesset: پارلمان اسرائیل

3. tungsten

مصر در سال ۲۰۰۲ اقدام به خرید پنج هزار گلوله ضد زره KEW-A1 آمریکایی نمود که از اورانیم ضعیف شده ساخته شده بودند و به طور گسترده ای به قدرت تخریب نیروهای زرهی مصر می افزودند.^(۱۷) همچنین در آگوست همان سال پیرو قراردادی دیگر با شرکت آلیانت تک سیستمز^۱ به مصر کمک شد تا دارای صنعت بومی ساخت گلوله های ۱۲۰ میلی متری مورد استفاده در تمرینات نظامی تانک های خود شود. قاهره قابلیت هایی کسب نموده که به طور مستقیم موجب پیشرفته شدن ناوگان زرهی و همچنین افزایش توانمندی ضد زرهی آن می شود. آمریکا با تهیه این تجهیزات و ارائه آموزش های مربوطه مصر را دارای یک نیروی نظامی کرده که قادر به انجام عملیات های تهاجمی می باشد. برخی از این سامانه ها عبارتند از:

- تولید مشترک تجهیزات ۲۱ خودرو کمکی^۲ سنگین هرکولس M88A2^۳ قابل استفاده که در اموری نظیر یدک کشیدن، بلند کردن و انتقال خودروهای آسیب دیده و همچنین انجام عملیات های جمع آوری و تخلیه تانک های سنگین و سایر خودروهای رزمی شنی دار^۴ (۱۸)؛
- خرید ۲۶ سامانه پرتابگر چند لوله ای راکت های دارای برد افزایش یافته^۵ به همراه صفحه کنترل آتش، ۴۸۵ پست پرتابگر چند لوله ای راکت با برد افزایش یافته [با ظرفیت شلیک ۶ راکت]، ۲۲ پست راکت های آموزشی با برد کاهش یافته [ظرفیت شلیک ۶ راکت]، یک [آموزش دهنده مهارت کنترل آتش پرتابگر چند لوله ای راکت، ۳ دستگاه خودروی کمکی M88A2، ۳۰ دستگاه خودروی حامل پست فرماندهی M577A2 و سایر تجهیزات (۱۹)؛
- خرید ۴۵۹ موشک ضد زره هوا به سطح AGM-114K3 هلفایر-۲^۶؛
- خرید ۵۰۰ خودروی چند منظوره با قابلیت تحرک بالا^۷ [مجهاز به موشک] تاو^۸ (۲۰)؛

1. Alliant Techsystems

2. Recovery Vehicle

3. Hercules M88A2

4. tracked: دارای غلطک

5. Extende Range-Multiple Launch Rocket System (ER-MLRS)

6. AGM-114K3 Hellfire II

7. High Mobility Multi-Purpose Wheeled Vehicles (HMMWV): هاموی

8. Tube-Launched, Optically-Tracked, Wire-Guided Missile (TOW)

- تصویب عملیات تحویل ۱۲۰ دستگاه عیب یاب جاسازی شده برای M1A1^(۲۱)؛
- خرید قطعات راکت های سطح به سطح، به طور عمده، نارنجک های M77 با چاشنی پیشرفته.^(۲۲)

نظر به این که وزن نیروهای عرب مقابل اسرائیل به طور مخاطره آمیزی در حال افزایش است، واشنگتن نقش خود را به عنوان بخش اصلی این مشکل انکار می کند. اگرچه حقایق به گونه ای دیگر است، اما پنتاگون در جواب هر یک از اخطارهایی که [اسرائیل] در خلال فروش تسلیحات به کنگره می فرستد، مثل همیشه اعلام می کند که فروش این تجهیزات و پشتیبانی از آن ها به موازنه نظامی موجود در منطقه آسیبی وارد نمی کند.^(۲۳)

اما پنتاگون هیچ گاه دارای روشی به منظور اندازه گیری دقیق این مسأله نبوده که فروش تسلیحات جنگی به متحدان عرب که در معرض خطر حمله نیستند چگونه به حفظ موازنه قدرت در منطقه کمک خواهد کرد. وزارت دفاع ایالات متحده در بیانیه ای، فروش ۱۲۵ دستگاه تانک M1A1 اضافی را به مصر این گونه توجیه کرد: «این فروش با کمک به ارتقای امنیت یک کشور دوست که عنصر مهمی برای ثبات سیاسی و ترقی اقتصادی خاورمیانه بوده و است، به سیاست خارجه و امنیت ملی ایالات متحده آمریکا یاری می رساند».^(۲۴)

استفاده از این زبان همیشگی در پاسخ به هر گونه اخطار کنگره موجب بی اثر شدن روندی می شود که در صدد یافتن اشتباهات سیاست فروش تسلیحاتی آمریکا است. بسیاری از ناظران سیاسی از این که واشنگتن علی رغم مقابله فزاینده مصر در برابر آن ها همچنان به اسراف تجهیزات نظامی [برای مصر] می پردازد اظهار تعجب می کنند.

حسنی مبارک رئیس جمهور [اسبق] مصر با وجود این تباین در سیاست خود سعی می کرد مصر را به عنوان یکی از نزدیک ترین متحدان آمریکا در منطقه معرفی کند. این نمایش وفاداری منافع اقتصادی کلانی داشت و علاوه بر ۱/۳ میلیارد دلار کمک نظامی که قاهره سالانه از ایالات متحده دریافت می کند، دولت بوش در سال ۲۰۰۳ با یک کمک ۳۰۰ میلیون دلاری به همراه ۲ میلیارد دلار دیگر که به ظاهر به منظور جبران کاهش عواید تجاری ناشی از جنگ عراق [که مصر با آن مخالف بود] موافقت کرد. اما کنگره نسبت به رفتار مصر در قبال ایالات متحده و اسرائیل خوش بینی کمتری داشت و آنتونی وینر^۱ نماینده ایالت

نیویورک در ژانویه ۲۰۰۴ طرحی را پیشنهاد کرد که به واسطه آن کمک نظامی آمریکا به مصر تبدیل به کمک مالی شود که این در حقیقت به معنای اعتراض به جنگ طلبی در حال گسترش آن کشور بود. این طرح به نام «قانون ضد تروریسم و اصلاح سیاسی مصر» به کوتاهی مصر در جلوگیری از قاچاق سلاح از مرزهایش به نوار غزه^۱، حمایت از حملات حزب الله به اسرائیل، انجام تحریک مستمر علیه آمریکا و اسرائیل در رسانه های تحت اختیار دولت، موارد آشکار نقض حقوق بشر^۲ و عدم عادی سازی روابط با اسرائیل علی رغم تعهدات موجود در پیمان صلح ۱۹۷۹ میان آن دو اشاره می کند.^(۲۵) همچنین سناتور میچ کانل^۳ نماینده ایالت کنتاکی^۴ و رئیس کمیته فرعی تخصیص بودجه عملیات های خارجی سنا در حرکتی مشابه خواهان اصلاح برنامه های اقتصادی و نظامی مصر و همچنین توقف نقض حقوق بشر به عنوان پیش شرط کمک های آتی آمریکا شد.^(۲۶)

واشنگتن در پاییز سال ۲۰۰۲ چند ماه پیش از آغاز جنگ علیه صدام، از دولت مبارک اجازه خواست تا نیروهای آمریکایی از تأسیسات آن ها [علیه عراق] استفاده کنند، اما مبارک این درخواست را رد کرد.^(۲۷) [با این حال] واشنگتن یک سال بعد با انجام یک گفتگوی راهبردی با قاهره در راستای بهبود روابط نظامی آمریکا و مصر و تقویت قدرت دفاعی این کشور موافقت نمود.^(۲۸) مصر در اکتبر ۲۰۰۲ طی چند سری تمرین نظامی در مقیاس گسترده با استفاده از مهمات جنگی^۵ در شبه جزیره سینا به ارزیابی قابلیت پدافند هوایی^۶ به روز شده خود پرداخت.^(۲۹) در این تمرین نظامی ده روزه به نام اعصار - ۲۰۰۲^۷ بر روی حمله لشکر سوم در عرض کانال سوئز^۸ و از میان استحکامات تمرکز شد. طبق گزارشات در این تمرین ۱۲۰ فروند هواپیما شرکت داشتند که از فناوری شناسایی و تصویر برداری به منظور انهدام اهداف دشمن فرضی استفاده کردند و همچنین در میان این اهداف تعدادی تانک و خودروی

-
1. Gaza Strip
 2. human rights
 3. Mitch McConnell
 4. Kentucky
 5. live fire
 6. air defense
 7. A`asar-2002
 8. Suez Canal

زرهی وجود داشت.^(۳۰) اسرائیل که با مصر قرارداد صلح امضاء کرده بود [در این تمرین] به عنوان دشمن در نظر گرفته شد.

همچنین مصر در سال های اخیر به افزایش رایش های خود با سوریه^(۳۱)، چین، کره شمالی و روسیه در راستای افزایش همکاری های نظامی و تنوع دادن به منبع تأمین تسلیحات خود پرداخته است.^(۳۲) نتیجه این امر گسترش زرادخانه ای با تسلیحاتی دارای خصوصیت تهاجمی می باشد. یکی از ناراحت کننده ترین موارد ۲۴ موشک نو دونگ^۱ ساخت کره شمالی است که قادر به حمل کلاهک^۲ هسته ای، شیمیایی و یا میکروبی بوده و برد افزایش یافته آن ها قادر به پوشش تمامی مناطق اسرائیل است.^(۳۳)

ارتشبد حسین طنطاوی، رئیس ستاد ارتش در سال ۱۹۹۶ اعلام کرده بود^(۳۴):

«صلح به معنای آرامش نیست. توسعه بی پایان سامانه های نظامی و مسابقه تسلیحاتی نشان دهنده این است که تنها قوی ترین باقی می ماند و قدرت نظامی همواره ضروری است. قدرت نظامی به پیش زمینه صلح تبدیل شده است. هر گونه تهدید برای هر کشور عرب یا آفریقایی تهدیدی برای امنیت ملی مصر خواهد بود».

ورود مرکاوا

تانک مرکاوا^۳ پاسخ اسرائیل به مسأله ارتقای نیروهای زرهی کشورهای عرب است. مرکاوا به معنای ارابه، برای اولین بار در دهه ۷۰ [آوریل ۱۹۷۷] وارد خدمت شد و تنها دستگاه زرهی سنگین می باشد که در داخل اسرائیل ساخته شده است. امروزه مرکاوا ستون فقرات ناوگان زرهی اسرائیل را تشکیل داده و نزدیک به ۱۳۰۰ دستگاه از این تانک در حال خدمت می باشد. طراحی نیرومند و انعطاف پذیر این تانک موجب می شود که به منظور درگیری های مستقیم با دشمن و یا انجام پشتیبانی رزمی^۴ از سربازان اسرائیلی در هنگام

1. No-Dong

2. warhead: سرچنگی

3. Merkava

4. tactical support

ناآرامی های شهری، مناسب باشد.^(۳۵) سرانجام اسرائیل تصمیم گرفت تانک مرکاوا را جایگزین تانک های قدیمی [ماگاچ^۱] سری M60 کند.

تانک ماگاچ - 7C اسرائیل، از انواع تانک های آمریکایی سری M60

مرکاوا از زمان معرفی به نیروهای نظامی اسرائیلی چهار بار دچار تغییرات عمده در طراحی شده و پیشرفته ترین مدل این تانک به نام مرکاوا-۴ در تابستان ۲۰۰۳ [برخ منابع ۲۰۰۲] به ارتش اسرائیل معرفی شد. مرکاوا-۴ دارای توپ قدرتمند ۱۲۰ میلی متری بدون خان با سرعت دهانه ای^۲ بالا، سامانه تعلیق^۳ پیشرفته، توانایی کامل نبرد در شب، سامانه تهویه هوای فردی [برای هر یک از خدمه تانک]، جدیدترین فناوری سامانه کنترل آتش^۴، مخزن^۵

-
1. Magach
 2. high velocity
 3. suspension system
 4. Fire Control System (FCS)
 5. magazine

الکتریکی به ظرفیت ۱۰ گلوله و موتور ارتقاء یافته GD883 V-12 [در حال حاضر CPS883 ساخت شرکت L3 کامیونیکیشنز^۱] به قدرت ۱۵۰۰ اسب بخار می باشد. توپ اصلی قادر به شلیک انواع مهمات نظیر گلوله های پرانرژی^۲، انفجاری ضد تانک^۳، ضد نفر - ضد تجهیزات^۴ و همچنین موشک اسرائیلی لاهات^۵ با سر جنگی دو زمانه^۶ مخصوص انهدام خودروهای دارای زره واکنشی^۷ است.

تانک ۶۵ تنی مرکاوا-۴ از نظر بسیاری از متخصصان امور زرهی در دنیا با نمونه های رقیب خود برابر و یا بهتر بوده و از نظر قابلیت حفاظت بهترین تانک دنیا به حساب می آید.^(۳۶) مجموعه پیشرفته زره چند تکه^۸ آن از تانک در برابر خطر نفوذ گلوله های ضد زره پره دار با قالب جدا شونده رسام و انواع شناخته شده موشک های ضد تانک هدایت شونده محافظت کند. وجود صفحات زرهی اضافه بر روی برجک^۹ مرکاوا موجب حفاظت از آن در برابر حملات از مسیر بالا به پایین خواهد شد.^(۳۷) ارتش اسرائیل آن قدر از قابلیت پایایی این تانک مطمئن بود که به ازای تولید هر دستگاه تانک مرکاوا، دو دستگاه تانک قدیمی خود را از خدمت خارج می کرد.

مرکاوا زاییده افکار طراح تانک، سرلشکر اسرائیل طال^{۱۰} است که نه تنها به دنبال یک خودروی زرهی چند منظوره با قابلیت مانور بالا بود بلکه در زمینه حفاظت از جان خدمه^{۱۱} کار بزرگی انجام داد. موتور تانک در حالی برای حفاظت بیشتر، به قسمت جلوی اتاقک^{۱۲} خدمه انتقال یافته که مکان ذخیره مهمات آن نیز در قسمت پشت تعبیه شده است.

-
1. L3 Communications
 2. kinetic
 3. High Explosive Anti-Tank (HEAT)
 4. Anti Personnel - Anti Materiel (APAM)
 5. Laser Homing Anti-Tank (LAHAT)
 6. tandem warhead
 7. reactive armor
 8. modular armor: زره ماژولار
 9. turret
 10. Israel Tal
 11. crew
 12. compartment: کابین خدمه

اولین نمونه تولید شده مرکاوا-۱ که نخستین نبرد خود را در ۱۹۸۲ تجربه کرد

مرکاوا بر خلاف سایر تانک های اصلی میدان نبرد قادر است به نقل و انتقال سربازان نیز بپردازد و طراحی قسمت پشتی آن موجبات حمل و نقل بی خطر ۸ نفر سرباز با تجهیزات کامل در میدان نبرد را فراهم می کند. خمپاره انداز^۱ ۶۰ میلی متری در داخل بدنه^۲ [به استثنای نسل اول این تانک] به همراه مسلسل های ۷/۶۲ میلی متری، خدمه را در حالی که از توپ اصلی به منظور شلیک دقیق به استحکامات دشمن استفاده می کنند قادر به شلیک به فواصل نزدیک می کند.^(۳۸) این مسأله در آوریل ۲۰۰۲ در خلال عملیات سپر دفاعی^۳ هنگامی مشخص شد که ارتش اسرائیل از مرکاوا به منظور بیرون راندن نیروهای مبارز فلسطینی از ابنیه مستحکم موجود در کمپ آوارگان جنین^۴ استفاده کردند.^(۳۹) این تانک سلاح مورد انتخاب فرماندهانی بود که نگران خسارات ناشی از به کارگیری هواپیماهای F-16 و آتش توپخانه^۵ به منظور نابودی جنگجویان بودند که منجر به وارد آمدن خسارات ثانویه^۶ و افزایش آمار تلفات غیر نظامیان موجود در کمپ های فشرده و پرجمعیت آوارگان می شد.^(۴۰)

-
1. mortar
 2. hull
 3. Operation Defensive Shield
 4. Jenin
 5. artillery fire
 6. collateral damage

تانک مرکاوا از زمان اضمحلال روند [صلح] اسلو^۱ در سپتامبر ۲۰۰۰ [انتفاضه دوم الاقصی] به خوبی قادر به حمایت از نیروهای اسرائیلی در عملیات های انجام شده در سراسر کرانه غربی و نوار غزه بوده است. اگرچه مرکاوا به طور قابل توجهی از امنیت اسرائیل دفاع کرده است، اما در دست داشتن تعداد زیادی از تانک های آمریکایی آبرامز توسط دشمنان آموزش دیده می تواند موجب به هم خوردن توازن راهبردی در منطقه شود. استفاده از تانک آبرامز به همراه برخورداری از توپخانه پیشرفته، پشتیبانی هوایی نزدیک و موشک های مجهز به کلاهک های شمیایی و یا میکروبی می تواند ارتش اسرائیل را با موقعیتی که در گذشته هیچ گاه با آن روبرو نشده یعنی برابری نزدیک در میزان سامانه های زرهی تهاجمی مواجه کند. مرکاوا به منظور رویارویی با این چالش از سامانه هشدار دهنده لیزری LWS-2^۲ ساخت شرکت آمکورام^۳ استفاده می کند که قادر به تشخیص^۴ و رهگیری^۵ موشک شلیک شده دشمن می باشد. در ادامه، توان محافظت آن با استفاده از فشار هوای بالا^۶ اتاق خدمه در برابر تهدیدات رادیو اکتیو [هسته ای]، شیمیایی و میکروبی^۷ افزایش یافت. همچنین چهار دوربین در محفظه های مستحکم در بدنه تانک تعبیه شده که برای فرمانده^۸ تانک امکان دید ۳۶۰ درجه را در شب و روز فراهم می کند.

مرکاوا بین ۳ لشکر فعال [در حال خدمت] و ۹ لشکر زرهی^۹ اسرائیل تقسیم شده است. این تانک ابزار اصلی اجرای دکترین جنگ برق آسا^{۱۰} توسط فرماندهان اسرائیلی می باشد که بر اساس آن تمام جنگ ها باید به سرعت، قاطعیت و با حداقل تلفات برجا مانده به نفع نیروهای خودی پایان یابد.^(۴۱) زمانی که [این تانک ها] به طور کامل آماده باشند اسرائیل قادر

در ۲۹ اکتبر ۱۹۹۳ منجر به شناسایی متقابل موجودیت اسرائیل و سازمان آزادی بخش فلسطین گردید: Oslo Accords: 1.

2. Laser Warning System (LWS)

3. Amcoram

4. detect

5. track

6. overpressure

7. Nuclear, Biological and Chemical (NBC)

8. commander

9. armored division

10. lightning war

درخواست تقویت نیروهای زرهی در میدان نبرد خاورمیانه ■ ۲۳

به افزایش قدرت زرهی خود از ۲۰ به ۳۳ تیپ^۱ خواهد بود که این امر، اسرائیل را دارای توان دفاع هم زمان^۲ علیه حملات زمینی در هر نقطه از مرز خود خواهد نمود. هدفگیری توپ اصلی مرکاوا توسط یک سامانه شلیک رایانه ای مجهز به سامانه نظارتی پیش رو انجام می شود. این دستگاه توسط شرکت اسرائیلی ال آپ^۳ طراحی و ساخته شده و در تمامی شرایط آب و هوایی و روشنایی [شب و روز] قادر به فعالیت است.

تانک اصلی میدان نبرد مرکاوا-۴

نتیجه اختلافات و بحث بر سر مرکاوا، خود را در تصمیم ارتش اسرائیل نشان داد و منجر به دریافت نفربر زرهی^۴ سبک آمریکایی استرایکر LAV-3^۵ شد که جایگزین

-
1. brigade
 2. simultaneously defend
 3. Electro-Optics (El-Op)
 4. Armored Personnel Carrier (APC)
 5. Stryker LAV-3 [Light Armored Vehicle (LAV)]

نمونه های قدیمی تر M-113A1 و M-113A2 شده است. استرایکر با وزن ۱۹ تن و حداکثر سرعت ۹۹/۷ کیلومتر [۶۲ مایل] در ساعت، قدرت تخریب و محافظت را فدای سرعت کرده است. این خودرو به جای برخورداری از شنی، دارای هشت چرخ بوده و حتی اگر تمام لاستیک هایش پنجر شود باز هم قادر به ادامه حرکت تا چندین کیلومتر خواهد بود. ارتش اسرائیل مانند ارتش آمریکا به دنبال یک وسیله نقلیه رزمی بود که در مقایسه با نفربرهای زرهی کنونی دارای قابلیت مانور بالاتر و قادر به انتقال سربازان به خط مقدم^۱ میدان نبرد باشد و در عین حال بتواند در مناطق متراکم شهری مانند نوار غزه قادر به انجام عملیات باشد. ارتش اسرائیل [در آگوست ۲۰۰۳] تصمیم داشت ۵۰۰ دستگاه نفربر زرهی استرایکر به ارزش ۷۵۰ میلیون دلار خرید کند.^(۴۲)

مدافعان تسلیحات زرهی سنگین اشاره می کنند که مرکاوا برای چنین شرایطی بهینه شده و دارای قابلیت انتقال سربازان به منطق جنگی در امن ترین و راحت ترین شرایط است. ارتش اسرائیل در سال های گذشته خودروی رزمی بردلی^۲ که یک سامانه رزمی مسلح دیگر بوده را به علت فقدان پوشش زرهی مناسب نپذیرفته بود.^(۴۳) استرایکر برخلاف مرکاوا فاقد توپ پرقدرت بوده و خود را در برابر آر پی جی ها و بمب های کنار جاده ای آسیب پذیر نشان داده و فاقد سامانه تهویه هوا است که به علت امکان افزایش دمای داخل خودرو در صحرا یک معیار مهم به حساب می آید. بدنه آن از فولاد^۳ و آلومینیم ساخته شده و دارای ۱۳۰ صفحه حفاظتی است. ایالات متحده در عراق برای اولین بار یک تیپ از استرایکرها را در اکتبر ۲۰۰۳ مستقر نمود و دو ماه بعد در ۱۴ دسامبر آسیب پذیری این خودروی رزمی هنگام انهدام یک دستگاه از آن ها در اثر انفجار بمبی در الرمادی آشکار شد. ارتش اسرائیل در حال مشاهده عملکرد استرایکر در عراق بود و می دانست موفقیت یا شکست آن بر روی مباحث مربوط به انتخاب یک خودروی زرهی برای اسرائیل در سال های آتی اثر می گذاشت.

1. battle front
2. Bradley Fighting Vehicle (BFV)
3. steel

درخواست تقویت نیروهای زرهی در میداین نبرد مدرن خاورمیانه ■ ۲۵

بالا: استرایکر؛ خودروی رزمی ارتش ایالات متحده آمریکا
پایین: استرایکر در عراق، مجهز به زره میله ای جهت حفاظت بیشتر در برابر آر پی جی ها

چالش های پیش روی اسرائیل

در حالی که مرکاوا به عنوان اوج سامانه های زرهی سنگین معرفی شده، آینده آن به عنوان یک مسأله مهم صنعتی در حال پیشرفت، نامشخص بود. مشاوران آریل شارون، نخست وزیر [اسبق] اسرائیل در اثر مواجهه با تأثیرات رکود اقتصادی گسترده ناشی از فاصله شدید میان کاهش درآمدهای دولت و افزایش هزینه نبرد با فلسطینیان استدلال کردند که برنامه [مرکاوا] قابل تأمین مالی نبود و باید متوقف می شد.

تانک اصلی میدان نبرد اسرائیلی مرکاوا-۴

اولین نشانه این مشکل در تابستان سال ۲۰۰۳ زمانی مشخص شد که وزارت دارایی اسرائیل^۱ در حال آماده سازی بودجه سال مالی ۲۰۰۴ بود. در آن زمان خزانه داری توصیه کرد هزینه های نظامی تا حدود ۷/۱ میلیارد شکل^۲ معادل ۱/۶ میلیارد دلار کاهش یابد. وزارت

1. Ministry of Finance

2. Shekel: New Israeli Shekel (NIS)

دفاع ضمن مخالفت با این امر اعلام کرد چنین کاهشی موجب اجبار ایشان در توقف برنامه های حیاتی و کاهش سرعت عمل ارتش در مواقع ضروری می شود و در نتیجه، کمر ارتش اسرائیل می شکند. رئیس ستاد ارتش اسرائیل اعلام کرد حتی کاهش ۳ میلیارد شکلی [۶۸۴ میلیون دلاری] بودجه دفاعی نیز قابل پذیرش نخواهد بود. مقامات وزارت دارایی تحت حمایت بخش برنامه ریزی ارتش^۱ در فضایی با قدرت مانور اندک پیشنهاد دادند ساخت تانک مرکاوا به عنوان راه حلی به منظور جلوگیری از کاهش بودجه کشور متوقف شود. پیشنهاد آن ها در یک دو دستگی فزاینده میان مقامات نظامی در این خصوص انعکاس یافت که آیا افزایش نیروی تخریب تسلیحات ضد تانک پیشرفته موجب بلا استفاده ماندن خودروهای زرهی سنگین می شود یا خیر.

به طور تخمینی پایان برنامه مرکاوا موجب صرفه جویی سالانه کمتر از ۱ میلیارد شکل [۲۲۰ میلیون دلار] در ارتش اسرائیل می شود که معادل با مبلغ سالانه هزینه شده برای ساخت ۵۰ دستگاه تانک است. اما در مجموع، تأثیرات این امر بر روی اقتصاد اسرائیل می تواند چیزی بیش از افزایش بیکاری، از دست دادن سرمایه گذاری ها، کاهش صادرات، تحقیقات و توسعه کمتر و [در کل بالغ] بر میلیاردها دلار باشد. در حقیقت تأثیرات منفی اقتصادی این کار می تواند بیشتر از [ضررهای ناشی از] توقف برنامه تولید هواپیمای جنگنده لاوی^۲ باشد که تقریباً در دو دهه پیش اتفاق افتاد.

صنایع دفاعی یکی از مهم ترین نیرو محرکه های اقتصاد مدرن اسرائیل و بخش تحقیقات و توسعه نظامی است که اغلب موجب نوآوری در بخش های غیر نظامی می شود. محصولات منتج از تحقیقات دفاعی، بخش اعظم صادرات اسرائیل را در حوزه فناوری تشکیل می دهد و بدون مرکاوا پایه های صنعتی [اسرائیل] یک منبع مهم فناوری و سرمایه گذاری را از دست خواهد داد. البته یکی از نشانه های دیگر مشکلات نظامی اسرائیل توقف تأمین مالی تمامی پروژه های توسعه و تحقیق در بودجه نظامی در سال مالی ۲۰۰۴ توسط وزارت دفاع بود که نتیجه مستقیم کاهش ۳ میلیارد شکلی [۶۸۰ میلیون دلاری] هزینه های نظامی قلمداد

1. IDF Planning Branch

2. Lavi

می شد.^(۴۴) یاکوو شینین رئیس شرکت مدل های اقتصادی اسرائیل در دسامبر ۲۰۰۳ در کنفرانس هرتصلیا^۱ به اثرات منفی [ضعف] صنعت دفاعی بر اقتصاد اسرائیل اشاره نمود:

«هر دلار از سفارشات وزارت دفاع موجب ایجاد ۲/۴۰ دلار سود در صادرات می شود که ارزش افزوده ۶۶ درصدی دارد. اگر اقتصاد [اسرائیل] در سال ۲۰۰۵ با ۵ درصد رشد از رکود خارج شود، [رشد اقتصادی] تا سال ۲۰۱۰ پیش از کاهش اشتغال به ۶ درصد، ادامه خواهد یافت. به ازای بیرون کردن هر کارگر در بخش دولتی دو کارگر بخش خصوصی در معرض از دست دادن شغل خویش قرار می گیرند».^(۴۵)

منتقدان توقف برنامه مرکاوا از سرعت دادن به تولید مستمر آن حمایت می کنند. موشه آرنز^۲ وزیر دفاع اسبق اسرائیل اعلام می کند:

«تولید یک هواپیمای جنگنده در این زمان به منابعی بیش از آن چه که اسرائیل به احتمال، قادر به تأمین آن باشد نیاز خواهد داشت. این برنامه تنها در زمانی تکمیل می شود که یک شریک دیگر در این پروژه سرمایه گذاری کند. با توجه به این که مرکاوا بهترین تانک اصلی میدان نبرد در دنیا است تولید آن نباید متوقف شود».^(۴۶)

طبق گفته اتحادیه تولید کنندگان اسرائیل^۳، مرکاوا موجب سود آوری سالانه بین ۲۵۰ - ۲۰۰ میلیون دلار در صادرات فناوری های دفاعی می شود که این مبلغ مازاد بر ۶۸۸ میلیون دلاری است که صنایع اسرائیل از کشور ترکیه به دلیل ارتقاء دادن ۱۷۰ دستگاه تانک M60A1 دریافت می کند. این میزان به طور بالقوه بالغ بر ۹۰۰ دستگاه تانک ترک است، اما تنها هنگامی ممکن خواهد بود که پروژه مرکاوا ادامه یابد.^(۴۷) توقف تولید مرکاوا موجب پایان هرگونه امید به فروش خارجی تانک و همچنین از بین رفتن احتمال تولید مشترک و توافق بر سر اجازه تولید فناوری های وابسته می شود. شوک وارده به صنایع نظامی اسرائیل

1. Herzliya: شهری در جنوب اسرائیل

2. Moshe Arens

3. Israel Manufacturers Association (IMA)

درخواست تقویت نیروهای زرهی در میدین نبرد مدرن خاورمیانه ■ ۲۹

بالا خواهد بود و موجب کاهش شدید سفارشات خارجی می شود. در سال ۲۰۰۳ صادرات نظامی اسرائیل نسبت به میزان مشابه در سال گذشته ۳۷ درصد کاهش یافت. در حال حاضر ۲۲۰ شرکت که تمام آن ها به جز معدودی اسرائیلی هستند تجهیزات مختلف ارتش اسرائیل که پیمانکار اصلی تانک مرکاوا می باشد را تأمین می کنند و همچنین حدود ۲۲ درصد از این تجهیزات ساخت آمریکا است.

تانک مرکاوا-۴ در حال مانور

در صورت توقف [برنامه مرکاوا] ۱۰۰۰۰ - ۶۵۰۰ کارگر شغل خود را از دست خواهند داد. بسیاری از شرکت های مشارکت کننده در این برنامه در شهرهای تازه تأسیس موجود در سراسر اسرائیل [از کیریات شموנה^۱ در شمال تا میتسپه رامون^۲ در جنوب] پراکنده هستند

1. Kiryat Shemona
2. Mitzpeh Ramon

که میزان بیکاری و آسیب های ناشی از رکود اقتصادی اخیر در آن جا بالا است. بعید است بسیاری از این کارگران که تعداد زیادی از آن ها در زمینه ساخت فلزات، الکترونیک و نصب دستگاه ها آموزش دیده اند در جایی که از اشباع بازار کار و کاهش هنگفت بودجه صنعتی خود رنج می برد شغل جایگزینی پیدا کنند. در نتیجه ممکن است بسیاری از آن ها در بیرون از اسرائیل به دنبال شغل جدید بگردند و موجب گریز سرمایه های فکری، کاهش سرعت سرمایه گذاری خارجی و بدتر شدن دورنمای بهبود اقتصادی اسرائیل شوند.

بسیاری از فرماندهان سابق و کنونی ارتش اسرائیل ضمن انتقاد از بودجه دولت اعلام کرده اند مسأله در حال وقوع برای مرکاوا نتیجه صرف تحلیل دورنمای امنیت ملی اسرائیل است. سرلشکر حیم عزز^۱ که تیپ او در جنگ یوم کیپور^۲ [۱۹۷۳] اولین گروهی بود که به عبور از کانال سوئز و تعقیب نیروهای در حال عقب نشینی ارتش مصر پرداخت [در ارتباط با این مسأله] اعلام کرد:

«این ها معاملاتی غیر قابل قبول است.... مرکاوا خودرویی مهم است و ارتش مجبور به نگهداری و تقویت آن می باشد. طراحی آن نتیجه چند دهه تجربه عملیاتی بوده که به قیمت جان بسیاری از افراد و پرداخت هزینه های زیاد به دست آمده است. همچنین این مسأله اهمیت دارد که اثر توقف برنامه مرکاوا در تمام تأسیسات صنایع دفاعی موجود در اسرائیل حس خواهد شد و در نتیجه آن، اقتصاد اسرائیل به صورت جبران ناپذیری آسیب خواهد دید».^(۴۸)

اسرائیل از زمان آغاز [برنامه مرکاوا تا اواسط دهه ۲۰۰۰] بالغ بر ۶/۵ میلیارد دلار برای توسعه و ساخت آن هزینه کرده است. با توجه به ابهام موجود در برنامه مرکاوا، وزارت دفاع اسرائیل توسعه و ساخت نسل بعدی خودروهای زرهی یعنی مرکاوا-۵ را به عقب انداخته است. خبرها حاکی از اشاره ارتش اسرائیل به تصمیم برای تعویض شنی مرکاوا با چرخ، در راستای افزایش سرعت و سبک تر شدن و به گفته متخصصان، مانور پذیری بیشتر تانک بود. در نهایت می توان گفت نجات مرکاوا در گروی سپردن خط اصلی تولید^۳ به بخش خصوصی

1. Haim Erez
2. Yom Kippur War
3. production line

است. گفتگوهايي ميان دو شرکت صنايع نظامي اسرائيل^۱ و صنايع اوردان^۲ مبني بر خريد سهم دولت در اين پروژه صورت پذيرفت. [در اين راستا] کارخانه ذوب فولاد نتانيا^۳ متعهد به قالب گيري و ريخته گري بسياري از بخش هاي زرهی تانک نظير برجک، بدنه، شني ها و سامانه تعليق می شود. اگر اين گفتگوها به نتيجه برسد امکان از سرگيري برنامه و فروش خارجي تانک فراهم می شود.

موفقيت آتی تانک مرکاوا چه در ميدان نبرد و چه در بازار، به تعهد دولت اسرائيل در پيشرفته کردن تانک هاي خود بستگی دارد و اين يعنی نه فقط اورشليم نیازمند سرمايه گذاري مستمر در زمينه فناوری تانک است بلکه بايد حفظ جنبه اقتصادي توليد را نيز تضمين کند. سر هم کردن قطعات يک دستگاه تانک مرکاواي آماده برای فعاليت به طور تقريبي ۳۰ ماه طول می کشد. بنابراين هرگونه وقفه در سرمايه گذاري می تواند برای شرکت هاي دخيل در برنامه مرکاوا پيامدهاي اقتصادي عمده ای دربرداشته باشد. بسياري [از اين شرکت ها] قطعات مهم تانک مانند موتور آن که ساخت آمريکا است را برای سه سال سفارش داده اند و تاوان ناشی از فسخ قراردادها می تواند به ميليون ها دلار برسد. ارتش اسرائيل اقدام به متوقف کردن سفارشات تانک مرکاوا تا سال ۲۰۰۷ کرد و با توجه به بنيه صنعتی موجود، نیاز است اسرائيل سالانه نسبت به توليد ۷۰ - ۶۰ دستگاه تانک مرکاوا-۴ اقدام کند. با توجه به ميزان به نسبت اندک توليد و تعداد مشخص تانک هاي موجود در اسرائيل می توان انتظار داشت خودرویی که امروز ساخته می شود طول عمری^۴ به مدت ۸۰ - ۵۰ سال داشته باشد. [اما] طبق هر گونه استاندارد معقول اين زمان برای استفاده از يک خودروی رزمی بسيار زياد خواهد بود.

جاگزين کردن آبرامز در اسرائيل؟

برخی مقامات دولت توصيه کرده اند اسرائيل بايد به جای تانک مرکاوا، آبرامز آمريکايی را به عنوان تانک اصلي ميدان نبرد خود در نظر بگيرد. آن ها استدلال می کنند اين کار موجب

1. Israel Military Industries (IMI)
2. Urdan Industries
3. Associated Steel Foundries of Netanya
4. service life

می شود تجهیزات اسرائیلی و آمریکایی دارای یک استاندارد یکسان شده و به طور نظری نیز موجب رهایی کشور از یک خط تولید بسیار پرهزینه می شود. البته چنین امری به احتمال، به این مسأله بستگی خواهد داشت که ایالات متحده آمریکا با وارد کردن فناوری اسرائیلی برای تانک های خود موافق باشد. بنیامین نتانیاهاو، وزیر [وقت] دارایی اسرائیل از این ایده دفاع کرد و در ادامه توصیه کرد [ساخت] تانک ها با کمک های سالانه دریافتی اورشلیم از ایالات متحده آمریکا هماهنگ شود.^(۴۹) همچنین او مخالفت خود را با این عقیده بیان کرد که اسرائیل به دلیل شکست ارتش عراق و برکناری صدام حسین از قدرت به چنین نیروی زرهی گسترده ای به منظور دفاع از مرزهای شرقی خود نیاز ندارد.

تانک [آبرامز] آمریکایی M1A1 در صحرای کویت

[اما] هنوز شش دلیل مهم مبتنی بر عدم امکان پذیرش تانک آبرامز از جانب اسرائیل وجود دارد و [بنابراین این برنامه] اقبال اندکی برای موفقیت خواهد داشت: اول آن که پیمانکار اصلی آبرامز، شرکت جنرال داینمیکس، تولید تانک را همیشه ادامه نخواهد داد. شروع دوباره تولید کامل آن در تأسیسات این شرکت در لیما^۱ و اوهایو^۲ بسیار پرهزینه و

1. Lima
2. Ohio

غير عملی خواهد بود. اين مسأله بيش از آن چیزی است که پنتاگون را به موافقت وادارد؛ خود پنتاگون بر روی ساخت و توسعه یک جانشين برای آبرامز تمرکز کرده است. دليل دوم اين که قيمت پایه آبرامز حدود ۹ - ۸ ميليون دلار و قيمت تانک مرکاوی جديد حدود ۵ - ۴ ميليون دلار خواهد بود که اين تفاوت قيمت موجب خارج شدن تانک آبرامز از دسترس بودجه نظامی حاضر اسرائيل می شود.^(۵۰) سوم اين که نگهداری و تعمير یک سامانه تسليحاتی سنگين جديد به زیرساخت های حمایتی گسترده ای نیاز دارد که در اين جا به طور مجدد هزینه یک معيار خواهد بود و اسرائيل قادر به پرداخت هزینه های دو طرح تدارکاتی به موازات یکديگر نخواهد بود. گذشته از هزینه، اين مسأله موجب افزایش دشواری حمايت سريع و مؤثر از نیروهای زرهی در زمان جنگ می شود.^(۵۱) دليل چهارم آن است که وجود زیرساخت های متعدد توليد مرکاوا به فرماندهان اسرائیلی اين امکان را می دهد تا در زمان نیاز به قطعات یدکی^۱ به آن ها دسترسی داشته باشند. تجهيزاتی که به مرور زمان در اثر جنگ آسیب می بينند را می توان تعويض کرد و تانک را به سرعت به ميدان نبرد بازگرداند. پنجمين دليل اين که اسرائيل در اثر تجربيات سخت خود آموخته است اتکاء بر یک منبع خارجی تهيه کننده قطعات یدکی برای ارتش، به طور گسترده ای آزادی عمل سیاسی کشور را محدود می کند زیرا وابستگی منجر به کنترل خواهد شد.

رهبران اسرائيل سعی کرده اند خود اتکایی ارتش را افزایش دهند تا از ميزان نفوذ اشخاص ثالث قادر به تغيير سياست خارجی و نظامی آن کاسته شود. اکنون شرکت های آلمانی MTU و جنرال داینمیکس آمریکایی طی یک سرمایه گذاری مشترک متعهد به ساخت موتور دیزل GD 883 V12 [بعدها توسط L3 کميونیکیشنز] و جعبه دنده خودکار^۲ رنک^۳ مدل RK325 در آمریکا [بعدها توسط شرکت اسرائیلی عشوط اشکلون^۴] هستند. اين کار بايد انجام می شد تا از قطع صادرات تسليحاتی آلمان به اسرائيل به دليل مواضع آلمان در قبال نبرد [اسرائیل] با فلسطينيان جلوگیری شود. دليل ششم اين که خريد تانک آبرامز توسط اسرائيل بايد به دلار انجام شود. اسرائيل به شدت بر نظام مبادله ارزی مبتنی بر دلار

1. spare parts

2. automatic transmission

3. Renk

4. Ashot Ashkelon Industries

اتکاء داشته و در خرید اقلام ضروری خارجی از آمریکا، دلار مسأله ای بسیار با اهمیت و همیشه کمیاب است. در حال حاضر بیشتر دلارهای کمک های نظامی به اسرائیل به سایر اولویت ها اختصاص می یابد. اسرائیل یا باید سرمایه مورد نیاز به منظور وارد کردن تانک ها را خارج از بودجه ملی در حال کاهش خود تهیه کند [گزینه پرهزینه] یا این که بخشی از کمک های خارجی ایالات متحده را برای این منظور کنار بگذارد. فارغ از هر نوع تصمیم اسرائیل، به دست آوردن تانک موجب وارد آمدن فشاری بیهوده به اقتصاد آن و جایگزین شدن با طرح هایی خواهد شد که برای امنیت ملی اسرائیل حیاتی می باشد.

یکی دیگر از مزایای تولید مرکاوا در داخل اسرائیل عبارت است از قادر شدن آن به تأمین مالی ظرفیت های موجود با استفاده از بخش هایی از کمک های ایالات متحده که به منظور خریدهای خارجی^۱ در نظر گرفته می شود. در اسرائیل سرمایه هایی وجود دارد که می تواند به شکل تبدیل و در داخل هزینه شوند. از ۲/۳۳ میلیارد دلار کمک خارجی آمریکا به اسرائیل در سال ۲۰۰۴ می توان ۲۶ درصد از آن یعنی ۵۶۵ میلیون دلار را صرف خریدهای خارجی نمود که این مبلغ برای کمک به حفظ بنیان صنایع دفاعی اسرائیل ضروری خواهد بود. (۵۲)

ارتش اسرائیل زمانی که سرنوشت مرکاوا در حال تعیین شدن بود به دنبال خرید خودروهای زرهی استرایکر بود. ارتش با وجود کمبود نقدینگی و اجبار کاهش آموزش ها و تمرینات ضروری اعلام کرد سرمایه لازم را به منظور یک برنامه خرید کامل دارا می باشد. بنابراین ۷۵۰ میلیون دلار از کمک های خارجی ارزشمند ایالات متحده صرف خرید استرایکر شد. در حالی که بیشتر هزینه های صرف شده برای مرکاوا به داخل بازگشته و می توان از آن برای ارتقای اقتصاد کشور استفاده نمود، اما سرمایه های هزینه شده در راه خودروی زرهی استرایکر به آمریکا و پیمانکار اصلی این برنامه یعنی شرکت جنرال داینمیکس برمی گردد. پذیرش تسلیحات خارجی مانند تانک های سنگین اگرچه برای دفاع ملی اسرائیل مهم است، اما می تواند بر خلاف اهداف دولت های قبلی باشد. با توجه به درس های سخت جنگ یوم کپور که هنوز در خاطره بسیاری از اسرائیلی ها زنده است افراد اندکی علاقه مند

به بازگشت به زمانی هستند که واشنگتن از آن جایی که کنترل تأمین قطعات یدکی را به دست داشت قادر به متوقف نمودن ارتش در حال پیشروی اسرائیل شده بود.

تانک [آبرامز] M1A2 با توپ آلمانی ۱۲۰ م.م. بدون خان مدل M256

یک احتمال دیگر این است که اسرائیل به تبادل فناوری مرکاوا با تیم آمریکایی مجری تعویض تانک های آبرامز M1A2 بپردازد. بدین طریق اسرائیل به احتمال، حق تأمین قطعات پروژه را خواهد داشت و در نهایت، قادر به تهیه خودروی جدید به میزان مورد نیاز ناوگان خود خواهد بود. طبق گزارشات ارائه شده در سال ۲۰۰۳ این ایده از گفتگو میان جیمز آلبا^۱ رئیس شرکت سامانه های دفاعی یکپارچه بوئینگ^۲ و سرلشکر یفتاح رون طال^۳ فرمانده

1. James Albaugh
2. Boeing Integrated Defense Systems
3. Yiftah Ron Tal

[وقت] نیروهای زمینی ارتش اسرائیل نشأت گرفت.^(۵۳) برنامه سامانه های جنگی آینده^۱ تمایل به تولید خودروهایی دارد که سبک تر، دارای قابلیت مانور بالاتری و در مقایسه با تانک های امروزی از قدرت تخریب بیشتری برخوردار باشند و قابلیت حمل و نقل هوایی داشته باشند. اما روی هم رفته معلوم نیست که مشخصات تانک های بعدی آمریکا با نیازهای اسرائیل هماهنگ باشد یا خیر. به عنوان، مثال ارتش اسرائیل نیاز ندارد به خاطر قابل حمل شدن تانک ها از راه هوایی، از میزان حفاظت زرهی آن ها بکاهد.

مشکل فزاینده بودجه اسرائیل

حقیقت آن است که ارتش اسرائیل به این نتیجه رسیده است که نه تنها قادر به تأمین مالی پروژه مرکاوا بلکه بسیاری از برنامه های دارای اولویت خود نمی باشد. نگهداری و تعمیر تجهیزات، آموزش، خرید قطعات یدکی، تحقیق و توسعه^۲ و تهیه تسلیحات جدید، همگی به دلیل انجام عملیات های اخیر و هزینه پرسنل مربوطه کاهش یافته است. وضعیت چنان دشوار شد که ارتش در آغاز سال ۲۰۰۴ اعلام کرد سربازان ذخیره به زودی بدون مهمات جنگی^۳ آموزش خواهند دید زیرا سرمایه لازم برای خریدهای ضروری را ندارد.^(۵۴) حتی در برخی موارد واحدهای های زرهی ذخیره^۴ در طول سه سال گذشته از مهمات جنگی در تمرین های خود استفاده نکرده اند. این وضعیت در مورد نیروهای دریایی^۵ و هوایی^۶ که میزان فعالیت های گشتی و پروازهای خود را به خاطر کاستن هزینه ها تقلیل داده اند نیز صادق می باشد.^(۵۵)

طبق یک گزارش ارتش اسرائیل تصمیم گرفت یکی از تأسیسات آموزشی خود را به منظور تأمین هزینه های مورد نیاز در اختیار ارتش یکی از کشورهای دوست قرار دهد.^(۵۶) این عدم آمادگی، برخی از ناظران نظامی را برای اعلام این مسأله متقاعد می کند که اسرائیل

-
1. Future Combat System (FCS)
 2. Research and Development (R&D)
 3. live ammunition
 4. reserve armor units
 5. navy
 6. air force